

BOŽIN JOVANOVIĆ

**(Otac osnivača i predsednika prof. dr Miće
Jovanovića)**

Rođen je 21. januara 1920. godine u selu Novo Korito, kod Knjaževca. Osnovnu školu je završio u rodnom mestu, a gimnaziju je pohađao u Knjaževcu, Zaječaru i Negotinu, gde je i maturirao 1939. godine. Studije je započeo na Tehničkom fakultetu u Beogradu, neposredno pred početak Drugog svetskog rata.

Učesnik je u narodnooslobodilačkoj borbi od 1941. godine i bio je jedan od inicijatora ustanka u Istočnoj Srbiji, kao i jedan od komandanata Timočkog partizanskog odreda, a kasnije XI srpske udarne brigade.

Posle oslobođenja Jugoslavije, 1945. godine upisao je i završio Pravni fakultet u Beogradu.

Odmah po oslobođenju Timočke krajine, 1944. godine, postao je generalni direktor Timočkih rudnika uglja „Timbas“, u čijem se sastavu nalazilo 17 rudnika uglja. U tom periodu njegov glavni zadatak je bio da obnovi rad svih rudnika i da u najkraćem periodu rudnici postignu predratnu proizvodnju od 340.000 tona. Iako sa manjkom radne snage i

stručnjaka, kao i drugog materijala i opreme, proizvodnja je krenula u većini od 17 rudnika. Već u toku 1947. godine postignuta je predratna proizvodnja, a tokom 1948. i 1949. je premašena, što je imalo veliki doprinos za obnavljanje industrije i železničkog saobraćaja.

U periodu do 1965. godine obavljao je razne političke dužnosti u Timočkoj krajini - bio je: sekretar Sreskog komiteta Komunističke partije Srbije i predsednik Sreskog narodnog odbora u Knjaževcu, predsednik Okružnog narodnog odbora u Zaječaru, predsednik Okružnog združenog saveza, predsednik Okružnog odbora Narodnog fronta i predsednik Međuopštinske regionalne zajednice Zaječar. Godine 1965. postao je generalni direktor Rudarsko-topioničarskog basena „Bor“ i na toj funkciji ostao sve do 1975. godine. Potom je bio predsednik Poslovne zajednice „Jugobakar“, član Predsedništva i predsednik Privredne komore Jugoslavije, odakle je 1985. godine otišao u penziju.

Bio je član Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije (CK SKJ), u tri mandata; član najužeg kabineta predsednika SFRJ Josipa Broza Tita, od 1965. do 1969. godine; predsednik delegacije SFRJ u Interplanteranoj uniji; predsednik „Franko-jugoslav banke“ u Parizu, od 1968. do 1972. godine. U više saziva biran je za narodnog poslanika Savezne i Republičke skupštine.

Pored društveno-političkog rada, bavio se i naučnim radom i publicistikom. Objavio je više oko 40 članka sa temama iz privrede u raznim časopisima i listovima. Objavio je i nekoliko monografija sa temama iz privrednog i kulturno-istorijskog razvoja, od kojih se ističu:

- „Privreda Timočke krajine 1940-1990“, 1995. godine.
- „Osnovni ciljevi prvog petogodišnjeg plana i izgradnje zadružnih domova u Timočkoj krajini“, 2000. godine.
- Bio je jedan od pisaca knjige o Novom Koritu „Selo na Kadiobogazu“, 2003. godine.
- „Sto godina borskog rudarstva 1903-2003“, sa M. Đorđevićem.
- „Knjiga o promenama Timočke krajine - juče, danas, sutra“ sa B. Đorđevićem.

Bio je počasni građanin grada Bora i od 2006. godine počasni doktor nauka Univerziteta Megatrend u Beogradu, u čijem je osnivanju učestvovao zajedno sa svojim sinom Mićom Jovanovićem 1989. godine.

Umro je 8. maja 2011. godine u Beogradu i sahranjen je u Aleji narodnih heroja na Novom groblju u Beogradu.

Odlikovanja Božina Jovanovića:

Orden za hrabrost
za narod III reda

Orden za vojne zasluge

Orden bratstva i jedinstva

Orden zasluga

sa srebrnim vencem

Orden jugoslovenske zastave
za narod I reda
zlatnom zvezdom

Orden bratstva i jedinstva
sa zlatnim vencem

Orden rada sa
srebrnim vencem

Orden zasluga
sa

Orden Republike sa zlatnim vencem
socijalističkog rada

Orden jugoslovenske zvezde

Orden junaka

Izvor: Wikipedija